

**CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU**

2043, mun. Chișinău, str. Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail:
cac@justice.md

Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

**CHISINAU
COURT OF APPEAL**

4 Teilor str., Chișinău 2043
www.instante.justice.md; e-mail:
cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

4-35/9-432

Nº P.03.2020

*Curtea Constituțională a Republicii Moldova,
Mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu, 28
Președintele Curții Constituționale
Vladimir Țurcan,
MD-2004*

Prin prezenta, Vă expediem spre examinare sesizarea privind excepția de neconstituționalitate, prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție, înaintată de către Sorochin Iuri în cauza penală nr. 1a-2149/18, privind învinuirea lui Sorochin Iuri în baza art. 310 alin. (1), art. 27, 190 alin. (2) Cod penal.

Anexe:

- Copia cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate (8 file);
- Copia sesizării privind excepția de neconstituționalitate (16 file);
- Copia încheierii privind admiterea cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate din 02 martie 2020 (5 file).

**Judecătorul
Curții de Apel Chișinău**

Iurie Iordan

*Ex. Său Cristina
Tel: 022-63-54-15*

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușeanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție

I – AUTORUL SESIZĂRII

1. Nume/Denumire **SOROCHIN** 2. Prenume **IURI**

3. Funcția **AVOCAT**

4. Adresa poștală **MD-2012, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 134, căsuța poștală nr. 142**

5. Tel./fax

6. Numele și prenumele reprezentantului* **RACU ANDREI**

7. Ocupația reprezentantului **Președintele A.O. „UNIUNEA CIVICĂ PENTRU DREPTURILE OMULUI”**

8. Adresa reprezentantului

9. Tel.

10. Fax

11. E-mail:

* Dacă autorul sesizării este reprezentat/ă, a se anexa o procură semnată de autorul sesizării.

II – OBIECTUL SESIZĂRII

- 12.1 Prezenta sesizare are ca obiect controlul constituționalității sintagmei: **„(...) și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova”** prevăzută la art. 332 alin (2) din Cod de procedură penală și a sintagmei **„(...) cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional”** prevăzută la art. 391 alin (2) din Cod de procedură penală, care în opinia autorului sesizării contravin prevederilor art. 4 alin. (2) combinat cu art. 6 și 13 din CEDO, art. 20, art. 21, art. 26 și art. 54 din Constituție.
- 12.2 Problema de constituționalitate pe care o ridicăm nu a constituit obiect de examinare anterior la Curtea Constituțională, și astfel echivalează cu faptul **inexistenței unei hotărâri anterioare a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.**

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

- 13.1 În procedura Curții de Apel Chișinău, judecător-raportor Iurie Iordan, se află în examinare cauza penală de învinuire a lui Sorochin Iuri Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, art. 190 alin. (2) și art. 310 din Codul penal.
- 13.2 În ședința de judecată, în cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat Ion Bazatin, a solicitat încetarea procesului penal în privința lui Sorochin Iuri cu liberarea acestuia de răspundere penală din motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art.27, 190 alin.2 lit. c), 310 alin.1 Cod penal, deoarece acesta prin acțiunile sale a intenționat samavolnic să-și exercite un drept pretins a fi legal, fapt confirmat prin adresarea acestuia cu acțiune civilă în instanța de judecată, care examinează în ordine civilă litigiul apărut între inculpat și partea vătămată Istrati Fiodor. În consecință, indică că, procesul penal în privința inculpatului Sorochin Iuri, urmează a fi încetat din lipsa în acțiunile acestuia a elementelor componente de infracțiune, iar fapta comisă se încadrează în prevederile art.335 Cod contravențional – samavolnicie. Reieșind din faptul că, termenul tragerii la răspundere contravențională a expirat, Sorochin Iuri urmează a fi liberat de răspundere.
- 13.3 La data de 12 octombrie 2018 Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), în componența președintelui ședinței, judecător L. Holevițcaia a emis sentința prin care procesul penal în privința lui Sorochin Iuri, învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.310 alin.1, 27, 190 alin. 2 lit. c) Cod penal, a fost pe motiv că fapta comisă constituie o contravenție și a fost încetat procesul contravențional în privința lui Sorochin Iuri pe art.335 Cod contravențional, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.
- 13.4 Totodată, instanța a reținut că Sorochin Iuri a comis contravenția prevăzută de art. 335 Cod contravențional, samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, fără a se cauza vreo daună considerabilă persoanei, fapta lui fiind dovedită prin probele acumulate la dosar, mai menționează instanța că termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an, iar pe cale de consecință și raportat la dispozițiile art. 30 Cod Contravențional, a fost admisă excepția prescripției aplicării sancțiunii pentru aceasta contravenție, iar procesul contravențional în privința lui Sorochin Iuri, a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.
- 13.5 Instanța și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 391 alin. (2) și art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală.

13.6 În prezent cauza se află la examinare la Curtea de Apel Chișinău, unde este examinat apelurile declarate de inculpatul Sorochin Iuri și partea vătămată Istrati Fiodor.

IV - EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

- 14.1 În astfel de circumstanțe, având în vedere că contravenția imputată este diferită ca încadrare de învinuirea adusă pe capetele penale, în situația în care instanța de fond a încetat procesul penal și prin aceeași sentință, fără a acorda dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime, fără a dovedi vinovăția acestuia în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale, fără a i se acorda dreptul de a se apăra prin posibilitatea să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale și asistat de avocat, fără a avea dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, fără a fi informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa și fără a dispune de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale în legătură cu contravenția imputată, a constatat vinovăția acestuia în comiterea ei, Sorochin Iuri nu a beneficiat de drepturile sale prevăzute la art. 20 din Constituția RM – „Accesul liber la justiție”, art. 21 din Constituția RM – „Prezumția nevinovăției”, art. 26 alin (1), (2), (3) din Constituția RM – „Dreptul la apărare” și art. 6 alin (1), (2), (3) din CoEDO în coroborare cu art. 4 din Constituția RM – „Drepturile și libertățile omului”.
- 14.2 O astfel de situație s-a creat în rezultatul aplicării de către prima instanță și întemeierii soluției pronunțate pe prevederile art. 391 alin. (2) și art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, care, de altfel, Sorochin Iuri le consideră neconstituționale.
- 14.3 Articolul 332 alin (2) din Cod de procedură penală prevede că „În cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova”.
- 14.4 Articolul 391 alin (2) din Cod de procedură penală prevede că „În cazul prevăzut în art. 332 alin. (2), instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional”.
- 14.5 În astfel de circumstanțe, pentru a avea o examinare corectă a cauzei, este imperios necesar de a sesiza Curtea Constituțională a Republicii Moldova în vederea verificării constituționalității sintagmei „(...) și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova” din art. 332 alin (2) din Cod de procedură penală și a sintagmei „(...) cu

aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional” din art. 391 alin (2) din Cod de procedură penală.

- 14.6 Astfel, pentru a nu încălca *inter alia* dreptul la un proces echitabil, limitările aduse de legislațiile naționale *mutatis mutandis* dreptului la un proces echitabil și la un remediu efectiv de către această dispoziție trebuie, prin analogie cu dreptul de acces la un tribunal consacrat de art. 6§1 din Convenție, să urmărească un scop legitim și să nu aducă atingere substanței acestui drept (*Haser v. Elveția*, decizia din 27 aprilie 2000, nepublicată).
- 14.7 Aplicând aceste principii fundamentale în prezenta cauză, se desprinde fără echivoc că problema de constituționalitate care urmează a fi ridicată în fața Înaltei Curți aduce atingere substanței dreptului garantat de art. 20, 21, 26 și 54 din Constituție, art. 4 alin. (2) combinat cu art. 6 și 13 din CEDO, fapt inadmisibil într-o societate cu adevărat democratică.
- 14.8 Pe cale de consecință, se observă că Curtea Constituțională în HCC nr. 10 din 12.05.2015, menționează că articolul 20 din Constituție garantează oricărei persoane dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.
- 14.9 Iar, în Hotărârea nr. 2 din 19 februarie 2004, Curtea a menționat că “*accesul liber la justiție este un principiu complex, cuprinzând mai multe relații și drepturi fundamentale, prin care se poate garanta exercitarea lui deplină*”. Din aceste raționamente se relevă că dreptul inculpatului la un proces echitabil se extinde și asupra posibilității acestuia de a se apăra în cazul recalificării acțiunilor/inacțiunilor sale și de a beneficia de toate drepturile procesuale în acest sens.
- 14.10 *Ab initio*, supunem atenției instanței că pornind de la preeminența dreptului și de la principiul accesului liber la justiție strâns legat de dreptul la apărare, dreptul a fi prezumat nevinovat și de dreptul la un proces echitabil, bazându-ne pe prevederile art. 7 și 41 CPP RM, art. 4 alin. (2) și 135 din Constituția RM, art. 6 din CEDO și jurisprudența CtEDO, inclusiv Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, soluția pronunțată de instanța de fond presupune o ingerință nejustificată în dreptul fundamental al omului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din CEDO.
- 14.11 Astfel, potrivit lit. a) alin. (1) art. 135 din Constituție, „*Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte*”.

- 14.12 Iar în conformitate cu pct. 3 a Hotărârii Curții Constituționale nr. 7 din 13.02.2001 „Pentru controlul constituționalității prevederilor art. 82 și art. 223 din Codul de procedură penală”, Curtea Constituțională exercită nu numai controlul constituționalității actelor normative contestate, dar examinează și sensul atribuit acestora în practica aplicării lor de către organele de drept.
- 14.13 Într-o altă ordine de idei, învedereăm că potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (Hotărârea Curții Constituționale nr. 36 din 05.12.2013 privind interpretarea art. 13 alin. (1) din Constituție în corelație cu Preambulul Constituției și Declarația de Independență a Republicii Moldova, (Sesizările nr. 8b/2013 și 41b/2013), § 91), orice control de constituționalitate sau orice interpretare urmează a avea în vedere nu doar textul Constituției, ci și principiile constituționale din blocul de constituționalitate.
- 14.14 Reieșind din chintesența prevederilor art. 4, 20, 21, 26 și 54 din Constituția RM, art. 1, 6, 13 și 17 din CoEDO, preambulul CoEDO, precum și a jurisprudenței CtEDO, care luată toate împreună constituie parte a întregului bloc (corp) constituțional al Republicii Moldova, se reține că:
- orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngădi accesul la justiție (art. 20 din Constituție);
 - dreptul la apărare este garantat. Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale (art. 26 alin. (1) și (2) din Constituție); În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului (art. 54 alin. (1) din Constituție);
 - Înaltele Părți Contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în Titlul I al prezentei Convenții (art. 1 din CEDO).
 - orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil [...] de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege [...] care va hotărî [...] asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa (art. 6 § 1 CEDO);
 - orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale (art. 13 CEDO);
 - nici o dispoziție din CEDO nu poate fi interpretată ca autorizând unui stat, unui grup sau unui individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau libertăților

recunoscute de CEDO, sau de a aduce limitări acestor drepturi și libertăți, decât cele prevăzute de această Convenție (art. 17 din CEDO);

- statele semnatare a CEDO, membre a Consiliului Europei, au obligația de recunoaștere și aplicare universală și efectivă a drepturilor, de respect al libertății și de preeminență a dreptului, de apărare și dezvoltare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de asigurare și garantare a posibilității ca, orice persoană să-și poată realiza practic și efectiv drepturile și libertățile (Preambulul CEDO, *Cauza Sergey Zolotukhin versus Federația Rusă, Hotărârea Marei Camere a CtEDO din 10.02.2009, paragraful 80-81 etc.*).

14.15 Prin urmare, întru asigurarea unei soluții constituționale asupra incidentului de constituționalitate ce vizează prevederile art. 391 alin. (2) și art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, pe cale de excepție, recurgem la prezenta cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate a acestor prevederi legale.

14.16 Într-o altă ordine de idei, este de remarcă și faptul că, calitatea legii este apreciată atât prin prisma exigențelor de accesibilitate, previzibilitate și claritate, criterii care permit efectiv realizarea preeminentei dreptului (a se vedea în acest sens și explicațiile Curții Constituționale expuse în Hotărârea nr. 26 din 23.11.2010 *asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art. 63 din Codul de procedură penală, §-10*), cât și prin prisma scopului consfinit în preambulul CoEDO, potrivit căruia: Guvernele semnatare, membre ale Consiliului Europei, considerând Declarația Universală a Drepturilor Omului, proclamată de Adunarea generală a Națiunilor Unite la 10 decembrie 1948, considerând că scopul acestei declarații este recunoașterea și aplicarea universală și efectivă a drepturilor pe care ea le enunță, considerând că scopul Consiliului Europei este realizarea unei uniuni mai strânse între membrii săi și că unul dintre mijloacele pentru a atinge acest scop este apărarea și dezvoltarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reafirmând atașamentul lor profund față de aceste libertăți fundamentale care constituie temelia însăși a justiției și a păcii în lume și a căror menținere se bazează în mod esențial, pe de o parte, pe un regim politic cu adevărat democratic, iar pe de altă parte, pe o concepție comună și un respect comun drepturilor omului din care acestea decurg, hotărâte, în calitatea lor de guverne ale statelor europene animate de același spirit și având un patrimoniu comun de idealuri și de tradiții politice, de respect al libertății și de preeminență a dreptului, să ia primele măsuri pentru garantarea colectivă a anumitor drepturi enunțate în Declarația Universală, au convenit asupra semnării și respectării CoEDO.

14.17 De aici rezultă că, statul Republica Moldova asumându-și angajamentele enunțate, urmează să adopte legi calitative care să asigure efectiv

realizarea drepturilor și libertăților fundamentale, și să nu admită careva ingerințe în acestea, iar atunci când legiuitorul încalcă asemenea principii, Curtea Constituțională în virtutea atribuțiilor conferite de Constituție și de alte legi, la sesizare pe cale de excepție, urmează să declare neconstituțională prevederea contestată și să ofere soluții constituționale cu caracter universal problemei de drept cu care a fost sesizată, întru asigurarea respectării catalogului drepturilor și libertăților fundamentale.

- 14.18 În conformitate cu prevederile paragrafului 54 a Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, „Excepția de neconstituționalitate este mijlocul de apărare, prin care partea chemată în fața unei instanțe de judecată invocă neconstituționalitatea unei norme legale. Excepția de neconstituționalitate, cu particularitățile sale, reprezintă un mijloc de acces indirect al persoanelor la instanța de contencios constituțional prin intermediul instanței de judecată”.
- 14.19 Conform paragrafului 62 a Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, „Curtea reține că, pentru asigurarea protecției efective a drepturilor omului, nu este suficient a consacra drepturile materiale și a preciza pe cale constituțională condițiile minime pentru realizarea unei justiții echitabile, condiții întregite cu legi organice cu privire la organizarea și funcționarea instanțelor judecătorești. Este necesar, de asemenea, a stabili unele garanții procedurale de natură să consolideze mecanismele de protecție a acestor drepturi. Prin respectivele garanții procedurale, dreptul la un proces echitabil urmează a fi asigurat, în consecință, efectiv și eficace”.
- 14.20 La paragraful 63 din aceeași Hotărâre, „Curtea subliniază că dreptul la un proces echitabil presupune *eo ipso* prezumția de conformitate a actelor normative interpretate și aplicate de instanța judecătorească în actul de înlăptuire a justiției cu normele constituționale și legislația internațională”.
- 14.21 În acest context, la paragraful 64 „Curtea reține că soluționarea unui litigiu nu poate implica promovarea unui drept prin intermediul unor norme neconstituționale”.
- 14.22 Totodată, potrivit paragrafului 77 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016, Curtea menționează că excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată de către:
- (1) *Instanța de judecată* din oficiu, care respectând principiul supremației Constituției, nu este în drept să aplice o normă în privința căreia există incertitudini de constituționalitate;

(2) *Părțile în proces*, inclusiv reprezentanții acestora, drepturile și interesele cărora pot fi afectate prin aplicarea unei norme neconstituționale la soluționarea cauzei.

- 14.23 Astfel, potrivit paragrafului 79 din aceeași Hotărâre, Curtea menționează că, **controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate.** Curtea la paragraful 80, reține că dreptul de acces al cetățeanului prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil. Această cale indirectă, care permite cetățenilor accesul la justiția constituțională, oferă de asemenea, posibilitatea Curții Constituționale, în calitatea sa de garant al supremației Constituției, să-și exercite controlul asupra puterii legiuitoare cu privire la respectarea catalogului drepturilor și libertăților fundamentale.
- 14.24 Or, potrivit art. 7 din Constituție, *Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.*
- 14.25 Finalmente, pornind de la preeminența dreptului strâns legat de principiul statului de drept și de garanțiile unui proces echitabil, ducând cont de dreptul fundamental la apărare garantat de art. 6 din CoEDO, având ca premisă scopul Consiliului Europei definit în esență în însăși preambulul CoEDO, unde unul dintre mijloacele pentru a atinge asemenea scopuri este apărarea și dezvoltarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, recunoașterea și aplicarea universală și efectivă a drepturilor și libertăților fundamentale, care constituie temelia însăși a justiției și a păcii în lume, conducându-ne de prevederile art. 1 și 17 din CoEDO în acord cu care „*Înaltele Părți Contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în Titlul I al prezentei Convenții. Nici o dispoziție din prezenta Convenție nu poate fi interpretată ca autorizând unui stat, unui grup sau unui individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau libertăților recunoscute de prezenta Convenție, sau de a aduce limitări acestor drepturi și libertăți, decât cele prevăzute de această Convenție*”, bazându-ne în același timp pe prevederile art. 4 alin. (2) din Constituția RM, pe prevederile Convenției Europene (art. 6 – dreptul la un proces echitabil din care derivă și dreptul la apărare efectivă, art. 13 – dreptul la un remediu efectiv), considerăm întemeiată prezenta sesizare.

V – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

15.1 Admiterea prezentei sesizării.

15.2 Declarația neconstituțională a sintagmei: „(...) și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova” din art. 332 alin (2) din Cod de procedură penală, precum și a sintagmei „(...) cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional” din art. 391 alin (2) din Cod de procedură penală, în corelație cu prevederile art. 4 alin. (2) combinat cu art. 6 și 13 din CEDO, art. 20, art. 21, art. 26 și art. 54 din Constituție.

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

16. Date suplimentare la momentul depunerii sesizării lipsesc.

VII – LISTA DOCUMENTELOR

17. Procură pe Racu Andrei.

VIII – DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

18. Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formulat de sesizare sunt exacte.

Locul: or. Rezina, str. Sciusev, 13, ap. 21

Data: 29.02.2020

Copie din Raport
Avocat: [Signature]

[Signature]

(Semnătura autorului sesizării sau a reprezentantului)

ÎNCHEIERE

02 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

În componență:

Președintele ședinței de judecată

Iurie Iordan

Judecătorii

Alexandru Spoială și Silvia Gîrbu

Cu participarea:

Procurorului:

Radu Sîli

Avocatului:

Aliona Dragomir

Inculpatului:

Iuri Sorochin

Interpretului:

Natalia Crasnoiarova

Judecând în ședință publică cererea înaintată de inculpatul Sorochin Iuri privind sesizarea Curții Constituționale, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în vederea controlului constituționalității art. 332, alin. (2), art. 391 alin. (2) Cod procedură penală, în corelație cu prevederile art.4 alin.(2) combinat cu art.6 și 13 din CEDO, art.20, 21, 26 și 54 din Constituția Republicii Moldova, prin prisma art.135 alin.(1) Constituția Republicii Moldova.

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,

CONSTATĂ :

1. În procedura Curții de Apel Chișinău se află în proces de examinare în ordine de apel, cererile de apel declarate de către avocații Colenco Aureliu și Dragomir Aliona în numele inculpatului Sorochin Iuri, de inculpatul Sorochin Iuri, de partea vătămată Istrati Fiodor împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 12.10.2018, în cauza penală privind condamnarea lui Sorochin Iuri pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.310 alin.(1), art. 27, 190 alin. (2) Cod penal.
2. Inculpatul Sorochin Iuri a depus cerere privind sesizarea Curții Constituționale, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în vederea controlului constituționalității art. 332, alin. (2), art. 391 alin. (2) Cod procedură penală, în corelație cu prevederile art.4 alin.(2) combinat cu art.6 și 13 din CEDO, art.20, 21, 26 și 54 din Constituția Republicii Moldova, prin prisma art.135 alin.(1) Constituția Republicii Moldova.
3. În cadrul ședinței de judecată, în instanța de apel avocatul Dragomir Aliona și inculpatul Sorochin Iuri au susținut cererea privind sesizarea Curții Constituționale, în vederea ridicării excepției de neconstituționalitate privind controlul constituționalității art. 332, alin. (2), art. 391 alin. (2) Cod procedură penală, în corelație cu prevederile art.4 alin.(2) combinat cu art.6 și 13 din CEDO, art.20, 21, 26 și 54 din Constituția Republicii Moldova, prin prisma art.135 alin.(1) Constituția Republicii Moldova și au solicitat admiterea ei.
4. În cadrul ședinței de judecată, în instanța de apel avocatul Dragomir Aliona și inculpatul Sorochin Iuri, și-au exprimat acordul în admiterea cererii privind sesizarea Curții Constituționale, în vederea ridicării excepției de neconstituționalitate privind controlul

constituționalității art. 332, alin. (2), art. 391 alin. (2) Cod procedură penală, în corelație cu prevederile art.4 alin.(2) combinat cu art.6 și 13 din CEDO, art.20, 21, 26 și 54 din Constituția Republicii Moldova, prin prisma art.135 alin.(1) Constituția Republicii Moldova.

5. Procurorul participant în ședință Sili Radu, și-a exprimat dezacordul și a solicitat respingerea cererii privind sesizarea Curții Constituționale, în vederea ridicării excepției de neconstituționalitate privind controlul constituționalității art. 332, alin. (2), art. 391 alin. (2) Cod procedură penală, în corelație cu prevederile art.4 alin.(2) combinat cu art.6 și 13 din CEDO, art.20, 21, 26 și 54 din Constituția Republicii Moldova, prin prisma art.135 alin.(1) Constituția Republicii Moldova.

6. *Examinând cererea în speță, ținând cont de opinia participanților la proces, Colegiul penal consideră necesar de a admite cererea inculpatului Sorochin Iuri privind sesizarea Curții Constituționale, în vederea ridicării excepției de neconstituționalitate privind controlul constituționalității art. 332, alin. (2), art. 391 alin. (2) Cod procedură penală, în corelație cu prevederile art.4 alin.(2) combinat cu art.6 și 13 din CEDO, art.20, 21, 26 și 54 din Constituția Republicii Moldova, prin prisma art.135 alin.(1) Constituția Republicii Moldova.*

7. Astfel, potrivit prevederilor art.4 alin.(1) Constituția Republicii Moldova, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

8. Astfel, potrivit art. 342 Cod de procedură penală, toate chestiunile care apar în timpul judecării cauzei se soluționează prin încheiere a instanței de judecată. Încheierile privind măsurile preventive, de ocrotire și asigurătorii, recuzările, declinarea de competență, strămutarea cauzei, dispunerea expertizei, precum și încheierile interlocutorii, se adoptă sub formă de documente aparte și se semnează de judecător sau, după caz, de toți judecătorii din completul de judecată. Încheierile instanței asupra celorlalte chestiuni se includ în procesul-verbal al ședinței de judecată. Încheierile date pe parcursul judecării cauzei se pronunță public.

9. Totodată, conform dispozițiilor art. 364 Cod de procedură penală, președintele ședinței întreabă fiecare parte în proces dacă are careva cereri sau demersuri. Cererile sau demersurile formulate vor fi argumentate, iar dacă se solicită administrarea unor probe noi, se vor indica faptele și circumstanțele ce urmează a fi dovedite, mijloacele prin care pot fi administrate aceste probe, locul unde se află acestea, iar în privința martorilor, experților și specialiștilor se va indica identitatea și adresa lor în cazul în care partea nu poate asigura prezența lor în instanța de judecată. Cererile sau demersurile formulate se soluționează de către instanță după audierea opiniilor celorlalte părți asupra cerințelor înaintate. Părțile pot prezenta și cere administrarea probelor și în cursul cercetării judecătorești.

10. În aceeași ordine de idei, Colegiul penal indică că conform art.7 alin.(2) Cod de procedură penală, dacă există neconcordanțe între prevederile tratatelor internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și prevederile prezentului cod, prioritate au reglementările internaționale.

11. Iar alin.(3) al aceleiași norme stabilește, că dacă în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rândul său, sesizează Curtea Constituțională.

12. În același timp, Hotărârea Curții Constituționale din 09.02.2016, în pct. 83 prevede că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale.

13. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82, care la rândul său relevă că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția, a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții și anume, dacă obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

14. De asemenea, în pct. 107 din Hotărârea Curții Constituționale din 09.02.2016, se indică că în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și lit. g), sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale, de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza. O astfel de interpretare asigură principiul constituțional al independenței tuturor judecătorilor și soluționarea cauzelor și supremația Constituției în procesul de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale.

15. În acest context, Colegiul penal relevă, că potrivit Hotărârii Curții Constituționale din 09.02.2016 în contextul lit. c) pct. 2) al acesteia vizează una din solicitările inculpatului Sorochin Iuri, înaintate prin cererea depusă la data de 31.01.2020 și susținute în ședința de judecată în instanța de apel, care a are ca obiect de studiu cererile de apel declarate de către avocații Colenco Aureliu și Aliona Dragomir în numele inculpatului Sorochin Iuri, de inculpatul Sorochin Iuri și de partea vătămată Istrati Fiodor împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 12.10.2018, în cauza penală privind condamnarea lui Sorochin Iuri pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.310 alin.(1), art. 27, 190 alin. (2) Cod penal.

16. Prezenta sesizare a fost înaintată de inculpatul Sorochin Iuri întemeind motivele în baza Constituției, iar obiectul excepției este cuprins de categoriile indicate la art.135 alin.(1) lit. a), g) din Constituție, este o normă a unui act legislativ, respectiv, circumstanțele în speță denotă întrunirea cerinței pct. 3 al paragrafului 82 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016, prin urmare cererea privind sesizarea Curții Constituționale, de ridicare a excepției de neconstituționalitate în vederea controlului constituționalității art. 332, alin. (2), art. 391 alin. (2) Cod procedură penală, în corelație cu prevederile art.4 alin.(2) combinat cu art.6 și 13 din CEDO, art.20, 21, 26 și 54 din Constituția Republicii Moldova, prin prisma art.135 alin.(1) Constituția Republicii Moldova, urmează a fi admisă.

17. Totodată, instanța de apel concluzionează asupra necesității suspendării judecării în ordine de apel, cererile de apel declarate de către avocații Colenco Aureliu și Aliona Dragomir în numele inculpatului Sorochin Iuri, de inculpatul Sorochin Iuri și de partea vătămată Istrati Fiodor împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 12.10.2018 în cauza penală privindu-l pe Sorochin Iuri pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.310 alin.(1), art. 27, 190 alin. (2) Cod penal, până la soluționarea excepției de neconstituționalitate de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova or, potrivit prevederilor art.7 alin.(3) Cod de procedură penală, - dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine

prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă.

18. Astfel, verificând întrunirea în cererea înaintată la data de 31.01.2020 și susținută de către partea apărării în cadrul ședinței de judecată, a condițiilor invocate în Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova nr.2 din 09.02.2016 și stabilind întrunirea condițiilor menționate, Colegiul penal a ajuns la concluzia de a admite cererea înaintată de inculpatul Sorochin Iuri privind sesizarea Curții Constituționale, ridicarea excepției de neconstituționalitate în vederea controlului constituționalității art. 332, alin. (2), art. 391 alin. (2) Cod procedură penală, în corelație cu prevederile art.4 alin.(2) combinat cu art.6 și 13 din CEDO, art.20, 21, 26 și 54 din Constituția Republicii Moldova, prin prisma art.135 alin.(1) Constituția Republicii Moldova.

19. În conformitate cu art. 7 alin.(3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

DISPUNE :

Admite cererea înaintată de inculpatul Sorochin Iurii, ridică excepția de neconstituționalitate pentru controlul constituționalității sintagmei” (...) și concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului Contravențional al RM” din art.332 alin.(2) CPP, precum și a sintagmei ”(...) cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute de Codul Contravențional” din art.391 alin.(2) CPP, în corelație cu prevederile art.4 alin.(2) combinat cu art.6 și 13 din CEDO, art.20, 21, 26 și 54 din Constituția RM.

Expediază în adresa Curții Constituționale a Republicii Moldova, sesizarea în vederea ridicării excepției de neconstituționalitate, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituția Republicii Moldova.

Suspendă judecarea în ordine de apel, a apelului declarat de inculpatul Sorochin Iurii împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 12.10.2018, până la soluționarea excepției de neconstituționalitate de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Judecători

